

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Jaroslavy Fúrovej v právnej veci žalobcu: **Ing. J.**, bytom v B, T., zastúpeného **Z.**, advokátkou, so sídlom v B, S., proti žalovanému: **Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát**, so sídlom v Bratislave, Špitálska 14, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č.k.: KRP-P-68/DI-SK-2006 zo dňa 28. marca 2006, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/178/2006-38 zo dňa 2. júna 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/178/2006-38 zo dňa 2. júna 2009 **p o t v r d z u j e .**

Žalovaný je **p o v i n n ý** zaplatiť žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 70,60 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu, v lehote troch dní.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd zrušil v záhlaví uvedené rozhodnutie žalovaného podľa § 250j ods. 2 písm. e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Zároveň rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu náhradu trov konania v sume 284,64 eur, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 10 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len

„Správny poriadok“) a uviedol, že dôvodom na zrušenie rozhodnutia žalovaného bolo práve nevysporiadanie sa žalovaného s námietkou žalobcu týkajúcou sa predpojatosti npor. J.Z., ktorý ako zamestnanec príslušného správneho orgánu prejednával a rozhodoval vec v prvom stupni, pričom žalovaný vo svojom rozhodnutí iba skonštatoval, že túto námietku považuje za právne irelevantnú a účelovú, nakoľko ju žalobca neuplatnil pred začatím ústneho pojednávania. Krajský súd ďalej dôvodil, že žalobca môže takýto podnet podať v priebehu celého správneho konania a to až do vydania rozhodnutia vo veci, t.j. aj v rámci odvolacieho konania, keďže Správny poriadok neviaže túto povinnosť účastníka konania na moment začatia správneho konania vo veci (§ 18 ods. 1 Správneho poriadku) a z uvedeného dôvodu vyhodnotil postup žalovaného za takú procesnú vadu, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia a preto podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. O trovách konania rozhodol krajský súd podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že žalobcovi priznal právo na ich náhradu v sume 284,64 eur.

V zákonnej lehote podal žalovaný odvolanie proti rozsudku krajského súdu navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a potvrdil jeho rozhodnutie vydané dňa 28. marca 2006 č.p.: KRP-P-68/DI-SK-2006 ako aj rozhodnutie Okresného riaditeľstva Policajného zboru Bratislava V zo dňa 20. januára 2006 č.p. ORP-P-1994/DI-2005-V.

Žalovaný v odvolaní namietal, že v prípade, ak dospel vo svojom rozhodnutí k záveru, že námietka žalobcu o predpojatosti správneho orgánu (npor. Z.) uplatnená v odvolacom konaní, je neobjektívna a účelová, postupoval v súlade s ustanovením § 10 Správneho poriadku, keďže žalobca od začiatku správneho konania vedel, že vec bude prejednávať a rozhodovať npor. J. a teda bolo jeho zákonnou povinnosťou, bez zbytočného odkladu oznámiť správne orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnanca správneho orgánu. Žalovaný ďalej poukázal na to, že oprávnenosť žalobcu vzniesť námietku predpojatosti vznikla najneskôr v momente začatia ústneho pojednávania t.j. dňa 20. januára 2006 a nie až dňa 9. marca 2006, teda v deň kedy bolo odvolanie doručené príslušnému odvolaciemu orgánu. Ďalej žalovaný uviedol, že pri posudzovaní postupu prvostupňového správneho orgánu, podkladov na vydanie rozhodnutia ako aj zákonnosti samotného rozhodnutia nezistil, že by jeho zamestnanec mal byť z konania vylúčený, či už z dôvodu jeho predpojatosti buď k osobe žalobcu alebo k prejednáwanej veci a to i napriek tomu, že v minulosti rozhodol o inom priestupku žalobcu dôvodiac, že pre hodnotenie zákonnosti postupu správneho orgánu je dôležité posúdiť, či zamestnanec správneho orgánu je zárukou nestrannosti, teda či je schopný udržať si potrebný objektívny nadhľad nad posúdením a rozhodovaním konkrétnej veci, zaručujúci zákonnosť a spravodlivosť rozhodnutia a preto nie je možné za dôvod vylúčenia v správnom konaní považovať skutočnosť, že ten istý zamestnanec správneho orgánu vykonáva správne konanie voči tej istej osobe opakovane.

Žalobca vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedol, že s argumentmi žalovaného uvedenými v odvolaní nesúhlasí a stotožňuje sa so záverom

krajského súdu týkajúceho sa problému vyporiadania sa s námietkou predpojatosti. K výhradám žalovaného uviedol, že námietku predpojatosti uplatnil včas, hneď pri prvom úkone nasledujúcom po zistení možnej predpojatosti npor. Z. voči jeho osobe, keďže si túto skutočnosť uvedomil až po návrate z ústneho pojednávania, keď pri porovnávaní mien zistil, že sa jedná o toho npor. Z., na ktorého v súvislosti s iným správnym konaním podal trestné oznámenie. Ďalej vo svojom vyjadrení namietal nesprávnosť procesného postupu odvolacieho správneho orgánu, ktorý nerozhodol o ním vznesenej námietke predpojatosti zamestnanca prvostupňového správneho orgánu formou rozhodnutia podľa § 12 ods. 1 Správneho poriadku. Z uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal žalobcovi náhradu trov konania v sume 70,60 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu podľa § 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 v spojení s § 211 ods. 2, pričom deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.supcourt.gov.sk, a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného nemožno priznať úspech. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 22. septembra 2010 (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 a § 246c ods. 1 veta prvá OSP).

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Predmetom preskúmavacieho konania je **rozhodnutie** žalovaného č. KRP-P-68/DI-SK-2006 zo dňa 28. marca 2006, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Okresného dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ v Bratislave V, č.p.: ORP-P-1994/DI-2005/V zo dňa 20. januára 2006 ako aj **postup** žalovaného v predmetnom správnom konaní.

Okresný dopravný inšpektorát Okresného riaditeľstva Policajného zboru (ďalej len „ODI OR PZ“) v Bratislave V rozhodnutím zo dňa 20. januára 2006 č.p.: ORP-P-1994/DI-2005/V uložil žalobcovi v súlade s ustanovením § 22 ods. 2 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) pokutu vo výške 132,78 eur (4.000,--Sk) a zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 4 (štyri) mesiace a to za priestupok, ktorý spáchal tým, že dňa 22. októbra 2005 o 10.20 h viedol osobné motorové vozidlo zn. Renault 25 EČ B. po ceste č. I/63 smerom od Bratislavy do Komárna, kde v km 25,900 nedodržel za vozidlom idúcim pred ním takú vzdialenosť, aby mohol včas znížiť rýchlosť jazdy, prípadne zastaviť vozidlo, následkom čoho zozadu narazil do pred ním idúceho vozidla zn. Peugeot 206 EČ B., ktoré viedol M., nar. X., bytom K.. Pri dopravnej nehode utrpeli spolujazdci Z., nar. X., bytom K., V., nar. X., bytom K. a V., nar. X., bytom Č. ľahké zranenia s predpokladanou dobou liečenia do 7 dní. Alkohol u vodičov zistený nebol. Na motorových vozidlách vznikla hmotná škoda,

ktorá nebola presne vyčíslená. Zároveň bola žalobcovi uložená povinnosť nahradiť trovy konania v sume 4,98 eur (150,--Sk) do 15 dní po nadobudnutí právoplatnosti rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu ODI OR PZ v Bratislave V podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie, v rámci ktorého okrem iného **uplatnil námietku predpojatosti** proti npor. J., ktorú zdôvodnil tým, že npor. J. je voči jeho osobe predpojatý z dôvodu ním podaného trestného oznámenia týkajúceho sa rozhodovania v rámci iného správneho konania. Z uvedeného dôvodu žalobca zároveň požiadal o vrátenie veci na prejednanie miestne príslušnému správne mu orgánu, t.j. Okresnému dopravnému inšpektorátu Dunajská Streda.

Žalovaný sa vo svojom rozhodnutí vypořiadal s uplatnenou námietkou zaujatosti žalobcu tak, že ju označil za právne irelevantnú a účelovú, pričom toto svoje zhodnotenie zdôvodnil tým, že žalobca neuplatnil námietku pred začatím ústneho pojednávania o priestupku v súlade s ustanovením § 10 Správneho poriadku. Zároveň sa vypořiadal aj s námietkou žalobcu týkajúcou sa vrátenia veci na prejednanie miestne príslušnému správne mu orgánu t.j. Okresnému dopravnému inšpektorátu v Dunajskej Strede tak, že tejto žiadosti nie je možné vyhovieť z dôvodu vykonania ústneho pojednávania ODI OR PZ v Bratislave V, ktorému bol zo strany ODI OR PZ v Dunajskej Strede odstúpený spisový materiál č.p. ORP-842-PDN/DI-2005 týkajúci sa predmetnej dopravnej nehody.

Podľa § 9 Správneho poriadku je zamestnanec správneho orgánu vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosť o jeho nepredpojatosti.

Podľa § 10 Správneho poriadku účastník konania oznámi správne mu orgánu skutočnosti nasvedčujúce vylúčenie zamestnanca správneho orgánu (§ 9), len čo sa o nich dozvie.

Podľa § 12 Správneho poriadku o tom, či je zamestnanec správneho orgánu z konania vylúčený, rozhoduje orgán, ktorému boli dôvody vylúčenia oznámené (§ 11 ods. 1); ak sa rozhodlo, že zamestnanec správneho orgánu je vylúčený, urobí tento orgán opatrenie na zabezpečenie riadneho uskutočnenia ďalšieho konania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky po preskúmaní administratívneho spisu zistil, že žalovaný sa v správnom konaní dopustil závažnej procesnej chyby, keď o žalobcom podanej námietke predpojatosti uplatnenej proti zamestnancovi prvostupňového správneho orgánu npor. J. vo svojom rozhodnutí len skonštatoval, že je právne irelevantná a účelová a **nerozhodol** o nej v súlade s ustanovením § 12 ods. 1 Správneho poriadku formou samostatného rozhodnutia, ktorého neexistencia je v danom prípade relevantná, nakoľko práve v odôvodnení tohto rozhodnutia sa mal príslušný správny orgán riadne vypořiadat' tak s namietanými dôvodmi možnej

predpojatosti npor. J.Z. ako aj s otázkou včasnosti uplatnenia námietky zo strany žalobcu.

Odvolací súd zastáva v danom prípade názor, že účastník správneho konania môže uplatniť námietku predpojatosti v priebehu celého správneho konania až do vydania rozhodnutia vo veci, pričom táto možnosť nie je vylúčená ani v rámci odvolacieho konania. Rozhodujúcim faktom na jej uplatnenie je existencia skutočnosti nasvedčujúcej predpojatosti zamestnanca správneho orgánu a okamih, kedy sa o tejto skutočnosti účastník konania dozvedel a v prípade, ak námietku predpojatosti účastník konania uplatní, je povinnosťou správneho orgánu v súlade s ustanovením § 12 ods. 1 Správneho poriadku o tejto námietke rozhodnúť formou rozhodnutia.

Medzi základné procesné pravidlo v správnom konaní patrí aj zásada nestrannosti správneho orgánu zaručujúca objektivnosť rozhodovania a rozhodnutia správneho orgánu. Vznik akejkoľvek pochybnosti o nedodržaní tejto zásady môže mať za následok vadnosť samotného rozhodnutia vo veci a pochopiteľne môže viesť k zrušeniu alebo k zmene rozhodnutia vydaného v takomto konaní. Zárukou nestrannosti rozhodovania zamestnanca správneho orgánu je jeho nepredpojatosť, t.j. jeho schopnosť udržať si potrebný objektívny nadhľad nad posúdením a rozhodnutím konkrétnej veci, pričom odôvodnenú pochybnosť o jeho nepredpojatosti so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom, nie je potrebné dokazovať, stačí len jej existencia.

Najvyšší súd Slovenskej republiky vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností vyhodnotil postup žalovaného pri posudzovaní námietky predpojatosti npor. J.Z. ako závažné procesné pochybenie, ktoré mohlo mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia. Preto nepochybil krajský súd, keď podľa § 250j ods. 2 písm. e/ OSP zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1, 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP s použitím § 246c ods. 1 vety prvej OSP a úspešnému žalobcovi priznal právo na ich náhradu. Trovy konania v celkovej sume 70,60 eur pozostávajú z jedného úkonu právnej služby za podané písomné vyjadrenie k odvolaniu v sume 53,49 eur, z DPH 19 % v sume 10,16 eur a z režijného paušálu za jeden úkon právnej služby v sume 6,95 eur, pričom ich náhradu je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu, v lehote troch dní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 22. septembra 2010

**JUDr. Jozef H a r g a š, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Peter Szimeth